

Λαμπρός ο εορτασμός του Ευαγγελισμού της

Πειραιώς

Σεραφείμ: Μέσα στην αγνή κοιλία Της, τελεσιουργήθηκε ο υπερχρονικός γάμος του ακτίστου Θεού, με τον κτιστό άνθρωπο.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου, Φωτογραφίες: Χρήστος Τελχάι, Βαγγέλης Καρπαθάκης.

Με εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια και κατάνυξη, εορτάσθηκε ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς. Την Τρίτη 24 Μαρτίου, παραμονή της εορτής, τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Πειραιώς κ. Σεραφείμ**.

Ακολούθως, πραγματοποιήθηκε λιτάνευση της ιεράς εικόνας του Ευαγγελισμού καθώς και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που φιλοξενείται στον Ναό και θα παραμείνει προς προσκύνηση και αγιασμό των πιστών, έως τις 29 Μαρτίου.

Στην αγρυπνία που ακολούθησε ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ.

Την Τετάρτη 25 Μαρτίου, ημέρα της εορτής του Ευαγγελισμού, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της πανηγυρικής Θ.

Λειτουργίας στον εορτάζοντα Ιερό Ναό. Μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τίμησε για την πολυετή προσφορά τους στην Ενορία της Ευαγγελίστριας, με ένα αντίγραφο της εικόνας του Ευαγγελισμού, τους επί 24 έτη απερχόμενους Εκκλησιαστικούς Συμβούλους του Ναού κ.κ. Ιωάννη Γερωνυμάκη, Ευάγγελο Τζανίνη και τον απόντα, λόγω ασθενείας, Νικόλαο Τσουκάτο.

Μετά το πέρας του Μεγάλου Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, στην ομιλία που απηύθυνε προς τους χιλιάδες πιστούς που συμμετείχαν και συνέρρεαν συνεχώς, χαρακτήρισε ως πανήγυρη μεγαλειώδη και υπεροχική, την εορτή της Αγίας μας Εκκλησίας σήμερα, αλλά και του ευσεβούς ημών Γένους. Πανηγυρίζουμε την απελευθέρωση μας από τα δεσμά της δουλείας του πνεύματος και από τα δεσμά της δουλείας του σώματος.

Τέσσερα μαύρα, ατέλειωτα, πικρά εκατόχρονα δουλείας και σκλαβιάς βίωσε το Γένος μας, χάνοντας την εθνική του υπόσταση, την κρατική του οντότητα και την ελευθερία της υπάρξεως του. Και σήμερα, οι πατέρες και οι μάρτυρες μας, με εκείνα τα σημαδεμένα από πληγές τίμια χέρια τους, μας χάρισαν αυτό το παμμέγιστο δώρο της ελευθερίας, της αυτοδιαθέσεως και της πνευματικής και εθνικής μας ιδιοπροσωπίας.

Αλλά η πλέον μεγαλειώδης και σπουδαία εορτή, τόνισε, είναι η της πνευματικής μας αναγεννήσεως υπό του Πανάγαθου Θεού. Εγκαινίαση της καινής διαθήκης, της νέας εποχής της Χάριτος, δια της ενσαρκώσεως του Θεού Λόγου.

Όπως είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος:

«Ελύθησαν τα δεσμά αιώνων. Ο αναμενόμενος επιτέλους ήλθε και «εσκήνωσεν εν ημίν». Ο Πανάγιος Θεός, ο εις, εγένετο ως «εις εξ' ημών» και εισήλθε στις σκληρές συντεταγμένες της φθοράς, το χώρο και το χρόνο. Αυτός ο οποίος δημιούργησε και το χώρο και το χρόνο. Για να αναλάβει την φύση την ανθρωπίνη, την πεσμένη και να την αποθεώσει και αποκαθάρει.

Η Υπεραγία Θεοτόκος έχει Χάρη και Φως. Δεν είναι όμως δικά Της, αλλά είναι δώρα. Όταν επ' Αυτήν, το Πνεύμα το Άγιο επεδήμησε, τότε την αποκάθαρε απ' το προπατορικό αμάρτημα που είχε ως άνθρωπος και την πλημμύρισε με το Φως το άκτιστο της Θείας Χάριτος.»

Από τη στιγμή εκείνη, η Κυρία Θεοτόκος έπαυσε να είναι μόνη. Αδιαπτώτως, αιωνίως και αχρόνως πλέον, υπάρχει ενωμένη με τον Χριστό. Είναι η μητέρα του Κυρίου και η μητέρα του κόσμου. Ο Χριστός εισήλθε μέσα στην άχραντη και παρθενική Της γαστέρα και προσέλαβε τελεία ανθρωπίνη φύση και ψυχή, αναμαρτήτων όμως.

Η Υπεραγία Θεοτόκος, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, δεν δάνεισε απλώς το σώμα Της στον Πανάγιο Θεό, γιατί μια μητέρα δεν δανείζει το σώμα της στο παιδί της. Αλλά χάρισε και δώρισε το αίμα Της το πανάσπιλο και πάναγνο και την σάρκα Της την ευλογημένη και κεχαριτωμένη. Είναι το πρόσωπο εκείνο που ένωσε τον ουρανό με τη γη.

Και γι' αυτό η Εκκλησία, μιμούμενη τους αγίους αγγέλους και κυρίως τον αρχάγγελο Γαβριήλ, την προσφωνεί ως Κεχαριτωμένη. Ως Εκείνη την οποία ο Θεός αγίασε και χαρίτωσε, διότι Τον αγάπησε πολύ και αφιέρωσε όλη την ψυχοσωματική Της ενότητα και ολότητα, σ' Εκείνον.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, η Παναγία είναι εκείνο το πρόσωπο προς το οποίο η στάση των ανθρώπων, χαρακτηρίζει και καταδεικνύει και την στάση τους απέναντι στον Κύριο. Εκείνοι που τιμούν ως Κεχαριτωμένη την Υπεραγία Θεοτόκο, όπως είναι το γένος των Ορθοδόξων, τιμούν αληθώς και ορθοδόξως και τον Υιό Της.

Και εκείνοι, συνέχισε, οι οποίοι μειώνουν ή αρνούνται ή υποβιβάζουν το άχραντο και πανάγιο πρόσωπο Της, την ίδια στιγμή μειώνουν, αρνούνται και υποβιβάζουν και το πρόσωπο του Υιού Της.

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος σημείωσε στον λόγο του:

«Η Υπεραγία Θεοτόκος χάρισε στον κόσμο τον Κύριο. Είναι το όχημα που μας φέρνει τον Χριστό στη ζωή μας. Αλλά αυτό συνέβη όχι χωρίς προσωπική θυσία. Στο μήνυμα του αρχαγγέλου, η Κόρη της Ναζαρέτ απήντησε μ' εκείνο το υπερφυές «ιδού η δούλη Κυρίου...». Και με αυτόν τον λόγο απέδειξε την πλήρη και απόλυτη εμπιστοσύνη και πίστη Της στον Θεό.

Γιατί γνώριζε ότι την εποχή εκείνη και υπό τις διατάξεις του Μωσαϊκού Νόμου, μια ανύπανδρη κόρη που κυοφορούσε, ήταν πρόσωπο που αποβάλλονταν από τον κοινωνικό περίγυρο, καταδικαστέα που κινδύνευε με θάνατο δια λιθοβολισμού.

Εκείνη απήντησε με αυτόν τον τρόπο στο άγνωστο το οποίο της αποκάλυπτε ο αρχάγγελος, γιατί πίστευε απολύτως στο θείο θέλημα. Και μέσα σε αυτήν την πραγματικότητα, αναβλασταίνει η μαρτυρική διάθεση της Παναγίας, η οποία σωματικώς δεν μαρτύρησε, αλλά υπέστη το μαρτύριο της συνειδήσεως σε όλη την

επίγεια ζωή Της.»

Μάρτυς της αληθείας του Θεού, η Κυρία Θεοτόκος, τόνισε στη συνέχεια. Και μέσα στην αγνή κοιλία Της, τελεσιουργήθηκε ο υπερχρονικός γάμος του ακτίστου Θεού, με τον κτιστό άνθρωπο. Ο Κύριος πέρασε όλα τα στάδια της ανθρωπίνης ζωής και υπάρξεως. Έγινε έμβρυο και βρέφος.

Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, έκανε μια παρένθεση για να αναφερθεί στο μεγάλο και τρομακτικό έγκλημα των αμβλώσεων, που συμβαίνει στον κόσμο μας. Να θεωρείται ο άνθρωπος που είναι έμβρυο, ως πράγμα και να πετιέται στο καλάθι των αχρήστων. Αλλά όπως απέδειξε ο Κύριος, το έμβρυο που κυοφορείται εντός της μητρικής κοιλίας, είναι άνθρωπος και η αμβλωση συνιστά δολοφονία.

Επανερχόμενος στο πρόσωπο της Παναγίας, τόνισε ότι μας χάρισε και κάτι ακόμα σπουδαίο και υπερχρονικό. Μας χάρισε το μυστήριο της θείας αγάπης που αγκαλιάζει όλη τη ζωή και την ύπαρξη, μέσω του λειτουργικού χρόνου της Εκκλησίας μας. Διότι ο Ευαγγελισμός και η Σάρκωση του Κυρίου μας, έγιναν τότε, αλλά προεκτείνονται και σήμερα και πάντα, αφού δι' Αγίου Πνεύματος η Εκκλησία βιώνει το μυστήριο της θείας οικονομίας διαχρονικά.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος την ομιλία του:

«Εδώ βρίσκεται το δικό μας χρέος. Για να τιμήσουμε αυτήν την εορτή της σωτηρίας μας και την επανένταξη μας στην κοινωνία του Θεού, να βιώσουμε τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου στην προσωπική μας ζωή, ως προσωπικό μας γεγονός της θείας Χάριτος. Και να αξιωθούμε δια του προσωπικού μας αγιασμού και πνευματικού μας αγώνος, να σαρκωθεί εντός μας, ο Θεός μας.»

Να υπενθυμίσουμε ότι εκτός από το Ιερό Λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς φιλοξενείται και θα παραμείνει επίσης μέχρι τις 29 Μαρτίου, η θαυματουργή ιερά Εικόνα της Παναγίας της Αρμενιώτισσας, από το χωριό Αρμένιο της Λάρισας. Τα δύο ιερά σεβάσματα, μεταφέρθηκαν στο Ναό με αφορμή τις εορταστικές εκδηλώσεις «Ευαγγελίστρια 2015».

